GAZET'A TRANSILVANIEI.

Redactiunea si Administratiunea:
Brasiovu, piati'a mare Nr. 22. — „Gazet'a" ese: Joi'a si Duminec'a.
Pretiulu abonamentului:
pe unu anu 10 fl., pe siese luni 5 fl., pe trei luni 3 fl. v. a. — Tieri esterne 12 fl. pe unu anu séu 28 franci.

Anulu XLI.

Se prenumera:
la postele c. si r. si pe la dd. corespondenti.
Anunciurile:
un'a serie garmondu 6 cr. si timbru de 30 cr. v. a. pentru fiacare publicare. — Scrisori nefrancate nu se primescu. — Manuscripte nu se retramitu.

Nr. 19. | Joi, 9|21 Martiu | 1878.

Press'a europeana si Romani'a.

Brasiovu, 20 Martiu 1878.

Caus'a Romaniei totu mai multu se discuta in tóta press'a europeana, numerulu amiciloru acestei tieri, care inainte c'unu anu era micu, este acuma fórte considerabilu si cresce din di ce merge. Press'a din Angli'a si Françi'a, din Germani'a si Itali'a, si de unu timpu incóce si cea din Austro-Ungari'a n'are decatu numai cuvinte de lauda pentru viteji'a armatei romane si pentru atitudinea energiósa a parlamentului si a guvernului romanu in cestiunea Basarabiei. Opiniunea publica a Europei civilisate 'si-a datu deja veridictulu seu in cestiunea acést'a si cu bucuria constatamu, ca elu este catu se póte de favorabilu pentru Romani'a. Este, potemu dice, o parere mai unanima a pressei europene, ca Romani'a, dupa atatea jertfe, dupa ajutoriulu insemnatu ce l'a datu Russiei in resbelulu cu turcii, a meritatu a fi tractata mai omenosu, mai cu crutiare de catra marea potere, care candu se aflá in periculu nu s'a sfiitu a cere cooperarea armatei romane.

Astadi este in generalu recunoscutu, ca fora ajutoriulu romaniloru la Plevn'a russii cu greu si-ar' fi potutu tiené positiunile in Bulgari'a. Cu catu se recunósce inse mai multu insemnatatea ce a avut'o cooperatiunea armatei romane pentru reusit'a resbelului, cu atatu mai condemnabila trebuie se appara in ochii lumei civilisate portarea Russiei, care scie se multiamésca asia de reu fostiloru ei aliati.

Interessulu generalu ce se manifesta astadi in tóta Europ'a pentru sórtea poporului romanu dela Dunare este de-o insemnatate mare pentru viitoriulu lui si unu viu documentu, ca nu mai pune la indoiéla nimeni vitalitatea lui. Déca inse Romani'a nu ar' fi participatu la resbelu, déca palosiulu stramosiescu nu ar' fi lucitu cu atat'a splendóre pe campulu de bataie din Bulgari'a, intimpinat'ar' fi romanii totu acele simpathii, totu acelasiu interessu din partea Europei?

Niciodata nu s'ar' fi potutu bucurá Romani'a de simpathiile, de spriginulu moralu alu lumei civilisate intr'unu asemenea gradu, déca armat'a romana nu 'si-ar' fi implinitu atatu de bine datori'a pe campulu de lupta. „Omului vitézu toti ómenii 'i sunt amici" a disu unu principe romanu catra fiiulu seu si acést'a se adeveresce astadi pe deplinu in privinti'a Romaniei.

Multiamita portarei intielepte si vitejesci a poporului romanu dela Dunare caus'a Romaniei este si va deveni din ce in ce mai multu o causa europeana, o causa a libertatii si a progressului in Orientu. Nu trebuie se ne insielamu. Reluarea faptica a Basarabiei de catra Russi'a fia in schimbu, fia cu forti'a, fia sub ori-ce cuventu, ar' invólve calcarea in peciórе a principiului de libertate si de dreptate, amenintiarea esistintiei nationale a poporului romanu. Anecsarea Basarabiei ar' fi, cumu dice memoriulu ce l'a adressatu guvernulu romanu catra cabinetele poteriloru garante — unu periculu constantu de noue incurcaturi in Orientu.

Déca Europ'a nu voiesce se sufere, cá Russi'a se cutropésca cu timpulu intregu Orientulu, déca voiesce se asigure libertatea guriloru Dunarii si se creeze o pace durabila atunci trebuie se se impotrivésca la cererea nedrépta a Russiei si se favoriseze consolidarea Romaniei, care in resbelulu acest'a a doveditu, ca merita increderea mariloru poteri.

In ajunulu tienerei congressului este dér' unu presemnu fórte bunu pentru caus'a Romaniei, ca press'a europeana si cu deosebire cea germana se ocupa de ea cu cea mai mare atentiune. Candu diuariele mari germane vinu si constata imens'a insemnatate ce-o are reinviuarea spiritului militariu, care amortise de seculi, pentru desvoltarea viitória a Romaniei, candu vorbescu de influinti'a ce trebuie se-o esercite unu principe din cas'a Hohenzoliern in favorulu tierii, candu constata in fine, ca unu Hohenzollern nu pentru aceea s'a liberatu de sub tutoratulu Turciei, cá se devina vasallulu Russiei, este sperantia fundata, ca vocea Romaniei nu va remané neaudita in congressulu viitoriu.

Provisoriulu.

Budapest'a, 16. Martiu a. c.

In siedinti'a de astadi a presentatu ministrulu-presiedinte Tisza camerei doue proiecte de lege fórte scurte, dér' de o insemnatate cu atatu mai grava. Unulu consta numai din 5 paragrafi mici si este intitulatu: „Proiectu de lege, prin care se prelungesce provisoricu validitatea Art. de lege XV si XVI din 1867, a Art. de lege II din 1869 apoi a contractului postalu inchiaiatu cu Lloydulu austro-ungurescu la 18 Nov. 1871, si prin care se sustiene provisoricu starea faptica façia de banc'a nationala austriaca"; alu doilea numera numai trei paragrafi si se intituléza: „Proiectu de lege prin care se prelungesce validitatea Art. de Lege XXX: 1877 referitoriu la veniturile si cheltuielile statului pentru esercitiulu primului cuartalu alu anului 1878, pana la 31 Maiu 1878."

Provisoriulu impacarei dualistice se prelungesce prin aceste legi inca pe doue luni. Guvernele din Vien'a si Budapest'a potu érasi se resufle liniscitu, ca-ci li se mai da timpu doue luni spre a se intielege si impacá definitivu. Doue luni intregi amanare! Ce scurtu acestu spatiu de timpu in viéti'a unui statu, in viéti'a guverneloru inse doue luni facu fórte multu, facu a cincea parte dintr'unu anu si unu anu e de multe ori o vecia pentr'unu ministeriu parlamentariu mai cu séma, candu opositiunea 'i numera dilele pe degete. Cu voce demissa a depusu dlu Tisza acele proiecte de lege pe biroulu camerei si s'a rogatu se fia considerate de urgente. Cerendu prelungirea provisoriului inca pe doue luni, elu a marturisitu, ca intre regimele dualistice inca nu s'a potutu stabili o intielegere asupra noului pactu, ca realisarea definitiva a acestui'a intimpina din dî in dî greutati mai mari, c'unu cuventu, ca ministeriulu ungurescu n'a reesitu inca cu pretensiunile sale façia de austriaci. Ce arma ascutita a datu Tisza in man'a opositiunei cu acést'a marturisire indirecta. Ce grave acusatiuni nu potea se indrepte din nou contra siefului cabinetului ungurescu. Tisza era si preparatu se véda ridicandu-se pe vreunulu din ceat'a neimblanditiloru kossuthiani si combatendulu cu foculu propriu acestoru eroi parlamentari. Dupa ce a finitu vorbirea s'a scurta se uitá cu ingrigire in giurulu seu cá se véda, din care parte va se se descarce furtun'a asuprai. Dér' nimeni nu s'a miscatu. O tacere profunda domniea in bancile opositiunei. Unu singuru cuventu nu s'a auditu venindu din partea aceea si partisanii guvernului taceau asemenea. Misteriós'a tacere fù intrerupta numai de catra presiedintele Ghyczy, care enuntià, ca cas'a primesce urgenti'a si decide a se predá proiectele de lege presentate comissiunei financiarie spre esaminare.

Atitudinea linistita si rece a opositiunei, reserv'a ce a pastrat'o camer'a intréga in cestiunea prelungirei provisoriului a surprinsu pe guvernu si a speriatu mai tare pe adeveratii amici ai lui Tisza, decatu déca s'ar fi ridicatu incontra-i cea mai apriga opositiune. Nici unu respunsu inca este unu respunsu, si guvernamentalii vedu in tacerea parlamentului presemnulu unei furtune mari viitórie Ce este inse opositiunea celoru din steng'a pe lenga pedecile colossale ce se contrapunu in Austri'a realisarei definitive a pactului dualisticu? Austriacii 'si-au pusu odata in capu se nu mai faca unguriloru nici o concessiune noua. La 1867, dicu ei, amu concessu unguriloru cu multu prea multu, ce le amu datu atunci, le damu si acuma, dér' se nu ne céra noue concessiuni, ca-ci atunci mai bine voimu se ne desfacemu cu totulu de ei, se introducemu uniunea personala.

Acést'a parere domnesce in Austri'a, unde se afla fórte puçini amici adeverati ai dualismului. Numai consideratiuni inalte politice si interesse de partitu au adusu pe nemtii austriaci acolo, cá se se impace c'unu sistemu, care nu se potriviea nicidecumu cu natur'a loru centralistica si astadi ér' numai consideratiuni de aceste ii indémna se accepte reinoirea stipulatiuniloru dela 1867. Nemtiloru le place a spune la tóte ocasiunile, ca in catu privesce dualismulu, ei totu ce au facutu si mai facu, facu numai de sil'a impregiurariloru. Aceste inse se modifica si se schimba cu timpulu si este intrebare, déca sil'a, ce le-o impune austriaciloru situatiunea politicei interne si esterne de astadi, e de natura a'i face se cedeze din nou pressiunei guvernului ungaru? Cu tóte ca mai cu séma situatiunea esterna a monarchiei este in momentele de façia destulu de critica, nu s'ar' poté respunde afirmativu la intrebarea acést'a. Adeveratu, ca atatu in Austri'a catu si in Ungari'a s'a recunoscutu necessitatea reinoirei pactului, spre a evitá óri-ce incurcaturi in laintru, cari nu numai ar' contribui la slabirea si mai mare a prestigiului de care tocmai acuma monarchi'a are mai mare trebuintia, ci ar' poté'-o periclitá chiaru in esistenti'a ei. Bine dér', se se inchiaie unu nou pactu, inse cumu? Despre acést'a inca nici astadi nu sunt in claru guvernele contractante. Ele ar' voi si nu ar' voi, intielegerea inaintéza incetu séu nu inaintéza de locu. Se vede din tóta actiunea de impacare, ca ambele parti se supunu cu mare greu necessitatii de a stabili unu nou contractu, care nu multiamesce nici pe un'a din ele. Este numai sil'a impregiurariloru, care face pe dlu Tisza se se urce mai la fiacare a dou'a dî in trenu si se plece la Vien'a spre a se intielege cu d. de Auersperg si spre a-'si luá instructiunile dela contele Andrásy. Sub asemeni impregiurari e naturalu, ca maghiarii de o parte si nemtii de alta credu, ca au facutu o mare jertfa deja prin aceea, ca s'au supusu necessitatii de a tratá unii cu altii. Noi amu poté se ceremu cu multu mai multu, dicu ungurii, dér' ne moderamu pretensiunile din causa, ca impregiurarile ne silescu. — Noi nu v'amu mai dá nici ceea ce v'amu datu la 1867, déca n'am fi siliti, respundu austriacii.

De ce se mai repetimu inse ceea ce sciu toti? Pentru momentu numai aceea ne póte interessá se scimu, pe care parte e mai mare sil'a, cine din duoi, ungurii séu nemtii sunt mai multu avisati la realisarea definitiva a impacarei dualistice? Respunsulu nu póte fi greu, evenemintele timpului din urma ne arata destulu de claru, catu de multu s'au schimbatu lucrurile in defavorulu influintiei politice a maghiariloru. „Déca situatiunea este amenintiatória, apoi ea ve amenintia pe voi maghiarii mai antaiu si in gradu multu mai insemnatu, este dér' unu interessu mai mare pentru voi a reinoi legaturile cu noi, decatu pentru noi a le sustiené." Astfeliu vorbescu acuma austriacii cu dlu Tisza, candu acest'a le vine cu noue pretensiuni.

Ungurii nu mai potu dér' speriá pe nemti cu situatiunea esterióra. Din contra nemtii voiescu se se folosésca acuma de acestu mediulocu de pressiune, spre a reduce pretensiunile unguresci la nivelulu dela 1867. Ba ei tindu inca si mai departe. S'a formatu deja unu partitu mare, care pare ca si-a pusu de scopu se impedece realisarea definitiva a impacarei, favorisandu ide'a unei prelungiri si organisari a provisoriului esistentu, pentr'unu timpu mai indelungatu. Ómenii provisoriului, cá se-i numimu asia, isi gandescu póte, ca déca se va mai amaná astfeliu vreunu anu doui pactulu dualisticu elu séu nu se va mai realisá de locu, séu va esi cu totulu altfeliu de cumu 'lu voiescu maghiarii acuma. —

Apoi si guvernulu austriacu traganesce cestiunea acést'a ardenta prea peste mesura. Abia s'a stabilitu o intielegere despre unu punctu si se nascu earasi noue greutati in privinti'a altui'a. Acuma este earasi cestiunea bancei, care le face dorere de capu, mane va veni alta la rondu si asia mai departe.

N'au dreptu prin urmare guvernamentalii a se ingrigi nu numai de sórtea ministeriului Tisza, dér' si de caus'a ce-o representa? Fatalitatea a voitu, cá negotiarile pentru impacare se se amene pana intr'o perioda, candu se petrecu cele mai grave intemplari in afara, cari punu in miscare tóta Europ'a. Se credea, ca cu respectu la acést'a si unii si altii se voru grabi a realisá impacarea din laintru pentru cá monarchi'a se póta pasi cu atatu mai forte si energiosu pentru aperarea interesseloru sale in Orientu. Dincontra inse, cu catu se incurcau trebile in afara mai multu, cu atatu mai reu era si mersulu negotiariloru pentru impacare astfeliu, incatu se póte dice, ca evenemintele esterióre au facutu se se véda numai inca in lumina si mai mare neajunsele situatiunei interióre a monarchiei. Nimenea nu se póte mirá dér', ca aceia dintre maghiari, cari vedu si cunoscu acést'a, sunt catu se póte de intristati si ingrigiati. Unulu a esprimatu parerea, ca numai aceste greutati si pedeci ce li se contrapunu mereu, numai convictiunea, ca nu mai merge cumu voiescu ei, ii face pe maghiari a dori atatu de multu resbelulu, dela care fatalismulu loru astépta singur'a mantuire. Parerea acést'a, trebuie se-o marturisimu, contiene multu adeveru.

La greutatile ivite pana acuma, cari nelinistescu si intristéza in gradu supremu pe maghiari, le pune corón'a nemultiamirea, ce domnesce chiaru intre ei, in sinulu poporului loru cu pactulu, cu politic'a interióra si esterióra, cu tóte in fine. Opositiunea cresce in tiéra pe dî ce merge, partidele estreme castiga totu mai multu terenu la poporu, Kossuthianii jóca unu rolu insemnatu in camera si afara din camera. Cu pactulu nu e multiamita opositiunea parlamentaria, pentru-ca voiesce total'a emancipare de Austri'a, nu e multiumitu poporulu maghiaru, pentru-ca nu astépta nici unu bine dela elu. Dér' déca nu s'ar' realisá pactulu? Atunci, 'si dicu guvernamentalii, ar' fi si mai reu, ca-ci amu poté perde totu si ceea-ce avemu. „E reu cu reu, dér' e mai reu fora de reu.“

Tacerea cu care a primitu camer'a ungara proiectele de lege relative la prelungirea provisoriului este dér' fórte semnificativa pentru starea lucruriloru la noi. Ea póte se insemne resignatiune, supunere la sórtea neinlaturabila, dér' póte se fia si numai o mania ascunsa in peptu, unu semnu alu unei furtune viitórie. Destulu ca guvernamentalii sunt deodata fórte irritati asupra guvernului, ca nu mai póte face finitu odata cestiunei, ci traganesce impacarea de pe o luna pe alta. Candu nu se face opositiune in camera trebuie se strige totu ómenii guvernului contra guvernului. Candu opositiunea nu dice nimicu, perdu patienti'a partisanii guvernului. Dér' de astadata si au incai causa de a perde patienti'a. La 31 Decembre 1877, strigau ei mai asta tómna, impacarea trebuie se fia perfecta, unu provisoriu este impossibilu, nerealisabilu. Cu tóte aceste la 1 Ianuariu impacarea nu a fostu perfecta si a trebuitu se intre in domnia provisoriulu. Atunci strigau totu acei'a: acestu provisoriu de trei luni (pana la 31 Martiu) este primulu si celu din urma, pana la 1 Apriliu pactulu trebuie se fia neaperatu inchiaiatu. Va veni si 1-a Apriliu si va aflá provisoriulu prelungitu inca pe doue luni. Cumu va fi situatiunea la 31 Maiu 1878, fi-va atunci impacarea perfecta? Acést'a nu ne-o póte spune acuma nici dlu Tisza, cu tóte ca s'a intorsu de curundu din Vien'a. Dér' pana la 31 Maiu trebuie se fia inchiaiatu definitivu pactulu, ca-ci cu 30 Iuniu se finesce mandatulu camerei presente, esclama din nou foile ministeriale. Va veni si 31 Maiu si care va trai va vedé ce ne va aduce.

Memoriulu romanu.

Foile vienese se ocupa de unu timpu incóce cu totadinsulu de Romani'a si de cestiunea Basarabiei. „Die Presse“, organu oficiosu publica in primulu seu articulu de Vineri unu estrasu dintr'unu memoriu alu guvernului romanu asupra cestiunei basarabice, care s'a tramisu la toti agentii romani din strainatate. Mersulu ideiloru memorandului mentionatu este dupa „Presse“ urmatoriulu:

„Rectificatiunea frontierei Basarabiei stipulata in tractatulu de Parisu dela 1856 si inapoiarea la Moldov'a a unui tienutu, care facea partea din vechiulu teritoriu alu Moldovei, aveau unu scopu duplu: 1. Asigurarea liberei navigatiuni pe unu riu, care e ven'a principala a comerciului Europei centrale, prin aceea, ca se incredintiá gurile Dunarii unei tieri de insemnatate secundaria, care nu incetá a fi dependenta de resolutiunile poteriloru garante. 2. Prin restituirea unui teritoriu ce a fostu din vechime alu loru, principatele dunarene aveau se fia puse in stare, de a'si implini acea missiune teritoriala si nationalu-economica ce le incumba in favorulu Europei. Prosperarea continua a principateloru dela anulu 1856 incóce este o dovada, ca stipulatiunile de atunci ale poteriloru semnatórie au adusu mari folóse.“

Memoriulu trece apoi la analis'a istorica si faptica a cestiunei si accentuéza mai antaiu, ca desvoltarea tuturoru stateloru dunarene a fostu totdeauna dependenta de marimea teritoriului celu posedeau. Prin tratatele dela 1812 si 1829 Russi'a a luatu in posessiune pentru prim'a óra gurile Prutului si ale Dunarei, dér' navigatiunea abia dela 1856 a inceputu a'si luá aventulu, cu tóte ca in tratatele amintite Russi'a a fostu asiguratu neutralisarea Dunarei. Memoriulu arata apoi, ca printr'o micsiorare a posessiunei dunarene romane, nu ar' perde numai Romani'a, ci intreag'a Europa si descrie situatiunea trista, in care se aflau principatele romane atunci, candu nu aveau nici o particica din Basarabi'a, si candu nici tienutulu Brailei, alu Giurgiului si alu Turnu-Margurelei nu era alu loru. Nu decide atatu posessiunea faptica a unei linie riverane catu mai cu séma posessiunea teritoriului dela marginea riului.

Din punctele aceste de vedere combate memoriulu parerea, cá si candu Romani'a ar' remané prin anecsiunea Dobrogei, cá si pana aci, in posessiunea intregei linie dunarene si a Deltei. Nu trebuie a se trece cu vederea, ca cei doui tiermi dunareni dela Calarasi la Brail'a sunt mai de totu nepracticabili pentru ca sunt baltosi, comunicatiunea cu Dobrogi'a si cu marea négra ar' fi prin urmare fórte ingreuiata; Retrocessiunea Basarabiei ar' insemná dér' nu numai perderea comerciului pe tiermulu stengu dela Calarasi pana la gurile Dunarei, ci posessiunea Dobrogiei ar' deveni pentru Romani'a numai o calamitate, o povara, si póte unu isvoru alu unoru pericole constante. Cu aceste cuvinte memoriulu face alusiune la viitórea eventualitate, candu principatulu Bulgariei ar' poté se vena odata la ide'a, ca Dobrogi'a a fostu pamentu bulgarescu. Din tóte aceste consideratiuni memoriulu face urmatóri'a conclusiune:

„Perderea Basarabiei dupa jertfele de avere si de sange, cari indreptatieau a asteptá o compensatiune mai démna pentru Romani'a, ar' produce façia cu aceea, ca s'a proclamatu independenti'a, in tóta tiér'a o irritatiune, care ar' deveni póte fatala. Europ'a care doresce atatu de multu a ajunge la o pace durabila prin indestularea drepteloru dorintie ale tuturoru, se véda se delature si acestu pericolu alu unoru noue incurcaturi in orientu. Este dorinti'a cea mai ferbinte a guvernului romanu, a ocupá si a conservá postulu de onóre, ce i s'a datu prin positiunea la gurile unui fluviu poternicu, care forméza arteri'a principala a comerciului Europei centrale. Este dér' o datoria imperiósa a cabinetului romanu, a declará poteriloru semnatórie, ca adeverat'a independintia a Romaniei, castigata cu mari jertfe, se póte conservá numai prin posessiunea nestirbata a Basarabiei si a Deltei dunarene. Numai in modulu acest'a s'ar' poté asteptá, cá Romani'a se 'si implinésca cu succesu missiunea, ce ia incredintiat'o la 1856 liberalitatea departe vedietória a Europei in favorulu liberei navigatiuni dunarene.“

Revista diuaristica.

„Die Presse“ din Vien'a, vorbindu despre memoriulu guvernului romanu in cestiunea Basarabiei si constatandu, ca acést'a cestiune importanta, de care se interesséza viu si Angli'a, va trebui negresitu se fia tractata inaintea congressului, dice, ca marile poteri ar' fi aplecate a admite si unu representantu alu Romaniei la congressu, dér' este greu a luá o resolutiune in privinti'a acést'a, ca-ci déca va fi representata Romani'a, nu se póte usioru refusá dreptulu acest'a nici Serbiei si Muntenegrului.

„Neues Wiener Tagblatt“ dice intr'unu articolu intitulatu: „Lasati pruncii se vena la mine“ intre altele:

„Parol'a la congressu va fi: „Déca tu aperi pe chrestinii tei, eu voiu aperá pe chrestinii mei.“ In Orientu se afla acuma chrestini protegeati de russi si chrestini protegiati de Europ'a, tocmai asia, precumu se aflau odinióra intr'unu micu principatu germanu impartitu intre doue linii, un'a protestantica, alta catolica, ovrei protegeati de protestanti si de catolici. Russi'a a dusu crucea contra turciloru, a intrebuintiatu ide'a chrestina de pretecstu, spre a se face mantuitoriulu slaviloru. Congressulu dice: „Lasati pruncii se vina la mine“, elu estinde protectiunea s'a si preste acei chrestini, cari nu au norocirea a fi bulgari.... Resbelele moderne se pórta in numele principiului nationalu. Russi'a inse cunósce in Orientu numai nationalitatea slava; poterile inse, cari combatu Russi'a, au in vedere cestiunea nationalitatiloru in totu cuprinsulu ei. Grecii sunt, pe catu se scie din istoria, cei mai vechi locuitori ai Orientului. Si romanii sunt acasa in Orientu. Cestiunea orientala nu e o cestiune eschisivu slava.... Russi'a lucra in interessulu slavismului, Angli'a si Austri'a se silescu a creá unu contrapondu in contra slavismului.... Greci'a a cerutu se fia admisa la congressu si cererea ei e sustienuta de aceste poteri. Dér' si Romani'a se dice, ca a invocatu scutulu poteriloru, ca a protestatu la cabinete in contra pacei russo-turcesci. Russi'a a resplatitu ospitalitatea si alianti'a romana cu ingratitudine brutala. Romani'a a contribuitu in modu insemnatu (hat Wesentliches beigetragen) la succesele russesci, romaniloru este a se multiami póte, ca in momentulu decisivu armat'a russésca a potutu se'si tiena positiunile dincolo de Dunare si acuma intrebuintiéza Russi'a victoriele sale, spre a tratá pe romani in modulu celu mai despretiuitoriu. Russi'a nu póte se sufere aducerea aminte de servitiele ce i le a facutu Romani'a; ea doresce de a nimici Romani'a cu totulu. Escesele egoismului potu se duca chiaru la nebunia. Russi'a appare cá invingatória la congressu, dér' cu-o védia morala stirbita. Romanii nu sunt slavi si de aceea nu e locu pentru ei in noulu Orientu.“

„Kölnische Ztg.“ publica o convorbire interessanta, ce a avut'o corespondentulu seu c'unu diplomatu russu la Adrianopolu, din care reproducemu pasagiulu ultimu. Venindu vorb'a de Constantinopolu, dise diplomatulu russu:

„Asi minti, déca n'asi marturisi, ca cucerirea Constantinopolei ar' fi realisarea unui idealu placutu alu russului. Dér' acést'a pentru noi e numai unu visu, la care ne gandimu numai la serbatori, dér' nu si in dile de lucru. Inse cu deosebire in resbelulu actualu cucerirea Constantinopolei a fostu dela inceputu lasata la o parte. Ai vediutu, ca ne-amu opritu inaintea Constantinopolei, cu tóte ca nu trebuieá decatu se intindemu numai man'a si ne cadea in braçie cá unu meru coptu de pe pomu. Ca-ci cine ne ar' fi impedecatu? Numai Angli'a. Dér' noi ne aflamu in departare numai de 8 óre si pana ce la Downing Street deveniea proiectulu hotarire, eramu dejá la Bosforu.

„Austri'a“, dise atunci corespondentulu.

„Nici odata! Dt'a uiti alianti'a celoru trei imperati. In acést'a se facura stipulatiuni pentru tóte casurile possibile. Austri'a n'a fostu niciodata contr'a operatiuniloru nóstre, pentru-ca dela inceputu n'a avutu nici o causa pentru asiá ceva. Ce vei fi auditu in Constantinopolu despre acést'a, este falsu. Se ne inchipuimu totusi, ca austriacii ar' fi avutu pofta a ne face dificultati, apoi positiunea nóstra erá cu multu mai favorabila, decatu cá ei se póta cugetá la óre care succesu. Se nu se uite, ca romanii s'au luptatu vitejesce, si ca astadi numai sunt natiunea despretiuita din resbelulu de Crime'a. Austri'a, intrandu in Romani'a, nu ar' fi scapatu asiá usioru cá in Augustu 1854. Noi insine amu fostu uimiti de artileri'a romana, ale carei descarcaturi insuflau mare respectu turciloru, cumu si de cavaleri'a ei escelenta. De serbi inca se póte dice mai asemenea Austri'a n'a cugetatu nici candu la lucruri de acelea, fiindu convinsa, ca Russi'a se va opri acolo, unde trebuiiá se se oprésca, dupa cumu promisese.

„Dér' Austro-Ungari'a n'a fostu libera se traga provinciele slave in partea s'a, se iè portulu dela Salonichi, si in modulu acest'a se se scape de nisce vecini superatori?“

„Noi nu pretindemu ceva mai bunu, observà diplomatulu. Dér', precumu vedi, nu a voitu. Probabilu, ca a sciutu, ca acestea sunt numai sfarimaturi, ce nu se potu asimliá, probabilu de alta parte, ca s'a temutu a'si aruncá pondulu principalu in elementulu slavu. Ca-ci, ce s'ar' alege atunci cu Austro-Ungari'a? Fi inse convinsu, ca noi cu Austri'a nu diferimu de locu asupr'a scopuriloru resbelului.“

Despre situatiunea in Romani'a i se scrie lui „Politische Correspondenz“ din Galati:

„La Dunarea de josu se inmultiescu pe di ce merge semnele unei ocupatiuni russesci indelungate. In catu privesce Basarabi'a sunt chiaru semne ca russi voiescu se-o iè in possesiune. Tóta Basarabi'a romanésca dela Reni pana la marea négra e inundata de impiegati russesci militari si civili, cari cercetéza fruntariele, prepara locuintie pentru autoritati, c'unu cuventu facu tóte pregatirile spre a

luá la momentulu datu tiér'a in possesiune cu-o organisatiune completa. Sub impregiurarile de façia nu póte fi vorba de unu plebiscitu, pentru ca russii cu greu s'ar' invoi la unu plebiscitu, care nu se va face sub pressiunea baioneteloru loru, cu tóte, ca generalulu Ignatieff a fostu amenintiatu pe ministrulu Bratianu cu plebiscitulu. D. Bratianu a facutu pe Ignatieff se taca cu veileitatile sale de plebiscitu, indata ce ia oferitu, a estinde plebiscitulu asupra intregei Basarabie si a nu 'lu margini numai la Basarabi'a romanésca. Cu tóte ca Basarabi'a a fostu in multe privintie negligeata de catra guvernulu romanu si in deosebi pentru comunicatiune nu s'a facutu mai nimicu, totusiu este o mare intrebare, déca onórea, de a fi sub russi, ar' avé unu farmecu mai mare pentru populatiunea Basarabiei, decatu consciinti'a linistitória, de a face parte dintr'unu statu constitutionalu si liberalu cá Romani'a-

In Galati, Brail'a si giuru mai ca nu se mai afla trupe russesci, cu atatu mai multe pregatiri se facu inse, dela cari se póte conchide la o indelungata ocupatiune russésca. Impiegati sanitari de administratiune si de intendentia si alte personagie uniformate se asiedia pe aci.

Cei mai multi dintre acesti'a 'si-au adusu familiele din Russi'a cu sine si inchiriéza case pentru siese luni ba multi si pentr'unu anu intregu. In generalu nu mai prea vinu acuma trupe din Basarabi'a in Romani'a. Ba unele regimente, cari sosira deja la Iasi si Romanu au capetatu ordinulu se se reintórca. Cu atatu mai multe trupe russesci se intorcu inse din Bulgari'a in Romani'a. Aceste inse nu trecu numai, ci se concentréza in Romani'a, cu scopu cá dupa ce s'au formatu in divisiuni se plece mai departe in Russi'a. Va trece inse multu timpu pana ce se va efectuá concentrarea acést'a, ca-ci inainte de trei luni nu se potu readuná diferitele corpuri de armata. — Comunicatiunea comerciala inca totu stagnéza. Drumulu de feru este mereu ocupatu cu transporturi militari si navigatiunea pe Dunare e libera, dupa cumu s'a anunciatu oficialminte, dér' numai pe risiculu intrepenoriloru. E naturalu, ca sub asemeni impregiurari comerciulu intimpina inca pedeci. La Tulci'a unde Dunarea a fostu inchisa se lucra la delaturarea pedeciloru, dér' fórte incetu astfeliu, ca totu comerciulu de esportu s'a trasu la Odessa si porturile Dunarei voru trebui se astepte inca luni intregi pana 'si voru poté esportá marfurile. Cu tóte aceste s'au inchiaiatu contracte mari pentru liferare de carbuni din Angli'a si pentru esportu de papusioiu din Romani'a.

Cartea verde a Romaniei.

Cap. III. — Independinti'a Romaniei. — Resbelulu cu Turci'a — Violarea crucii rosie de armatele otomane.

(Urmare.)

13. Telegrama-circulara a dlui Cogalniceanu catra toti agentii Romaniei in strainatate, invitandu-i a cere de la puterile garante, cá Turci'a se nu tréca lini'a ei de aperare, care este Dunarea, si se nu espuie Romani'a la ororile resbelului. „Déca inse vocea nóstra nu va fi ascultata, déca tiér'a nóstra va fi navalita, déca orasiele si satele nóstre voru fi incendiate, déca bogatiele materiale, produsulu lucrariloru nóstre pacifice intr'unu timpu de mai multu de doue-dieci de ani voru fi nimicite, si acést'a fara cá se fia din vin'a nóstra si pentru o neintielegere, care nu ne privesce, intrég'a responsabilitate va cadé asupr'a Europei, asupr'a aceloru puteri, care au afirmatu, ca Romani'a va avé dreptulu d'a se presintá inaintea loru cá o creditória, cá se reclame totu ce este datoritu sacrificiuriloru moderatiunei si deferentiei ei la dorintiele loru." Inainte de tóte, dice circular'a, declarati, ca staruindu, cá Bucurescii se nu fia ocupatu chiaru de Russi, si mai puçinu vomu permite, cá acestu orasiu se fia navalitu de Turci." (10 Aprilie.)

14. Telegram'a dlui Cogalniceanu catra marele-vizir, cá se'lu informeze de convocarea grabnica a parlamentului romanu, care se va intruni la 26 Aprilie si carui'a i se va comunicá depesi'a adresata M. S. Domnitoriului, de óre-ce represintantii natiunei au singuri dreptulu constitutionale d'a respunde in acésta privintia. (11 Aprilie.)

15. Telegram'a dlui Cogalniceanu catra agentii romani in strainatate in aceeasi privinti'a. (11 Aprile.)

16. Telegram'a d-lui Degré comunicandu ca d. de Bülow crede, ca tratatulu din 1856 n'a garantatu neutralitatea Romaniei in casu de resbelu. (12 Aprile.)

17. Telegrama-circulara a dlui Cogalnicénu catra agentii romani, prin care 'i informéza, ca armat'a rusésca a inceputu trecerea Prutului si ca guvernulu este otaritu a pastrá neutralitatea. Trupele romane au primitu ordinulu d'a se retrage in intru. Poporatiunile de pe tiermulu Dunarii au fostu invitate a transportá familiele si averea loru in interioru. (11 Aprilie.)

18. Telegram'a prefectului din Galati, cerendu din partea agentului otomanu garantii pentru supusii otomani. (12 Aprilie.)

19. Telegram'a dlui Cogalniceanu facundu cunoscutu ca, Romani'a fiindu in pace cu Pórt'a, supusii otomani si agentulu potu siedé linistiti in Galati si ministrulu spera, ca si agentulu romanu si cetatianii romani din Constantinopolu si din provinciele otomane se voru bucurá d'aceeasi protectiune. (12 Aprilie.)

20. Telegram'a marelui-viziru catra M. S. Domnitorulu informandu pe M. S. despre declararea resbelului. „Pórt'a crede, ca va puté comptá, ca in acésta grava impregiurare guvernulu principiariu va lucra conformu cu principiale, cari decurgu din legaturile ce unescu Principatele-Unite cu imperiulu otomanu."

21. O telegrama a dlui Balacénu, care anuncia, ca guvernulu otomanu a insarcinatu pe ambasadorele seu la Vien'a se spuna comitelui Andrásy, ca trecerea Dunarei de catra ostirile turcesci depinde numai de apretiarea Serdarului Ekrem. (13 Aprilie.)

22. O telegrama a dlui Balacénu, care anuncia intreruperea corespondintiei telegrafice intre Bucuresci si Constantinopolu. (14 Aprilie.)

23. O telegrama a dlui Balacénu, care anuncia ca guvernulu austriacu a facutu la Constantinopolu represintari energice in contra ori-carei veleitati de bombardare a orasieloru romane. (16 Aprilie.)

24. O telegrama circulara a dlui Cogalniceanu care aduce la cunoscinti'a agentiloru romani votarea conventiunei pentru trecerea armateloru russe. (17 Aprilie.)

25. O scrisóre a gerantului agentiei de la Constantinopolu privitória la greutatea ce esista in modulu d'a corespunde si cerendu instructiuni. (18 Aprilie.)

26. O telegrama circulara a dlui Cogalniceanu desmintiendu alegatiunea diarului „Les Debats", care dicea, ca guvernulu romanu n'a fostu sinceru cu ocasiunea conventiuniloru cu Russi'a. Ministrulu aréta, ca tier'a s'a silitu a-si asicurá celu puçinu guvernulu, otarele, drepturile si interessele sale si numai atunci, candu s'a vediutu parasitu de tóte puterile. (21 Aprilie.)

27. O telegrama a dlui Cogalniceanu desmintiendu asertiunea diareloru, cari pretindu ca, dupa conventiunile cu Russi'a caile ferate romane trebuescu inlocuite cu altele, cari se se potrivésca cu ale Russiloru. (21 Aprilie.)

28. O telegrama circulara a dlui Cogalniceanu privitória la bombardarea orasiului deschisu Reni. (22 Aprilie.) [Va urmá.]

Diverse.

(Inmormentarea archiducelui Franciscu Carolu.) Intristarea ce a produs'o la locuitorii capitalei si a monarchiei intregi mórtea betranului archiduce, a tatalui, Majestatii Sale, spune mai elocuentu, cá tóte necrológele, catu de multu iubitu a fostu elu. Rari sunt principii la o caror'a inmormentare se se fi documentatu atat'a simpathia din partea poporului. In 12 l. c. diu'a inmormentarii, mii de ómeni din Vien'a si giuru impleau stradele pe unde avea se tréca cortegiulu. Multimea nu incetá de a vorbi despre blandeti'a si nenumeratele binefaceri ale repausatului archiduce. Inmormentarea a urmatu dupa ceremonialulu prescrisu. La 2 óre s'a transportatu anim'a repausatului in biseric'a dela St. Augustinu si intestinele lui s'au depusu in biseric'a St. Stefanu. Intru aceea s'au asiediatu trupele cu generalitatea in piati'a dinaintea palatului. Infanteri'a tiené ordinea in strade. La 3 óre s'au adunatu tóte somitatile curtii si ale capitalei, representantii poteriloru straine, intre cari se vedea pricipele de Aosta, principele Leopoldu de Hohenzollern, principele Georgiu de Saxoni'a s. c., apoi membrii aristocratiei in biseric'a capuciniloru. Ungurii si polonii erau in costumele loru nationale. Dupa acesti'a au sositu si membrii casei imperatesci in trasuri de curte in doliu. In fine a venitu imperatulu cu imperatés'a intr'o trasura négra cu doui cai. Imperatulu era in uniforma de maresialu fara decoratiuni, imperatésa intr'o rochia négra cu trenu lungu si cu giuvaere (scule) negre. Intru aceea s'a pusu in miscare de la palatu carulu mortuaru de curte cu siese cai albi si pe lenga acest'a alte doue ecuipage cu siese cai. O compania de infanteria, unu escadronu de cavaleria si gard'a palatului calare formau escort'a. Inainte mergeau representanti'a comunei, a bisericeloru, a spitaluriloru s. c. l. Cosciugulu imbracatu in catifea négra era acoperitu de cununile cele mai frumóse. Intre sunetulu clopoteloru a mersu conductulu prin stradele capitalei la biseric'a capuciniloru. Ajunsu aci cosciugulu a fostu primitu de catra pontificante in fruntea intregei preotimi si a fostu dusu in biserica si asiediatu in mediuloculu bisericei intre o multime de faclii aprinse. A urmatu apoi binecuventarea prin cardinalulu Kutschker, dupa care cantaretii capelei dela curte au intonatu „Libera". In timpulu binecuvintarei Imperatului si archiduciloru le lacrimá ochii. Imperatésa se rogá in genunchi. Dupa binecuventare luara lacaii de curte cosciugulu si 'lu dusera in cripta. Contra ceremonialului indatinatu pana acuma imperatulu, archiducii si principele de coróna au petrecutu cosciugulu pana in cripta. Dupa ce cadavrulu s'a asiediatu acolo si s'a predatu guardianului dela capucini de catra maresialulu curtii, Majestatile loru s'au reintorsu din biserica la palatu.

(Parastasu). Sambat'a trecuta la 11 óre inainte de ameadiu s'a celebratu in biseric'a parochiala din Sibiiu unu parastasu solemnu pentru odihn'a repausatului archiduce Franciscu Carolu, la care solemnitate au fostu representate tóte autoritatile civile si militare din Sibiiu. — Parintele metropolitu Mironu Romanulu a indreptatu unu cerculariu catra tóte oficiele protopresbiterale din archidiecesa, in care ordona, cá pentru odihn'a sufletului repausatului archiduce Franciscu Carolu se se celebreze in fiacare biserica parochiala din archidiecesa catu mai curundu cate unu parastasu cu tóta solenitatea, ce se cuvine memoriei fericitului archiduce.

(Pap'a Leo XIII. si gard'a elvetiana.) Pap'a a fostu alarmatu dilele trecute de revolt'a gardei elvetiane, care cerea se i se mareasca leaf'a. Relativu la acést'a scrie „Itali'a": Se scie, ca dupa o datina vechia toti amploiatii Vaticanului primescu cu ocasiunea mortii unui papa salariulu pe trei luni, cá remuneratiune. Toti papii au observatu acést'a datina, numai Leo XIII n'a voitu se tiene contu de ea, dicundu, ca situatiunea financiaria a palatului apostolicu nu permite unu asemenea lucsu. Dér' Elvetianii nu s'au multiamitu cu acést'a. Se dice, ca unii dintre ei s'au plansu si au reclamatu leaf'a dela oficieri, in numele tuturoru colegiloru loru, oficierii le au respunsu inse cu imediata tramitere in arestu a deputatiunei intregi. O noua deputatiune a urmatu dupa acést'a si si acést'a fú arestata. In fine portile inchisorei s'au spartu de catra prisonierii din laintru si de catra camaradii loru, cari le ajutau de afara; tóte corpurile elvetianiloru s'au adunatu in casarma si 'si-au sdrobitu puscile. Afacerea inse s'a arangiatu in fine, soldatii au fostu pentru antaiu multiumiti cu promissiuni, aceste inse nefiindu de ajunsu, Pap'a, la intrevenirea secretariului seu de statu Franchi, a incuviintiatu pentru fiacare elvetianu o indemnitate de 50 franci."

(O scena din stradele Bucuresciloru.) Eri dupa amédiu — scrie „Romani'a libera" — cativa pahonti russi, (carausi russesci pentru transpórte militare), condusi de unu cazacu, voieau se tréca cu carele loru din strad'a Lipscani in podulu Mogosióiei. Unu sergentu de di, conformandu-se dispositiuniloru politienesci de a nu permite trecerea caraloru pe strad'a principala a capitalei nóstre, i'a opritu, indreptandu-i se mérga pe stradele laterale. Pahontii s'au opusu de a se supune agentului fortiei publice, ér' acest'a, venindu-i in ajutoriu si unu altu sergentu de di, nu voiá se cedeze. Astfeliu s'a produsu acolo o imbuldiela si s'a adunatu o multime de lume, spre a privi acésta neintielegere, care a degeneratu intr'unu adeveratu scandalu publicu. In urma cazaculu, care insoçiá pe pahontii, a alergatu la consulatulu russescu, de unde s'a intorsu cu unu capitanu din armat'a imperatului seu. Acest'a pe data ce sosi la façi'a locului, ordonà sergentiloru, cá se permita trecerea pahontiloru cu carale, ca-ci la din contra le taie capulu cu sabi'a. Acést'a irrita pe multimea spectatória, intre care se aflau si trei soldati din regimentulu alu 3-lea romanu de infanteria. Apoi oficierulu a comandatu cazacului cá se scóta sabi'a. Acest'a inse in locu de sabia a inceputu se opereze cu cnut'a, aplicandu lovituri sergentiloru. Soldatii romani vediendu acést'a, au saritu in ajutoriulu sergentiloru. Lumea a inceputu se murmure, ér' cazaculu cu vitezulu oficieriu au luat'o la fuga. Dér' soldatii romani s'au luatu dupa ei si, prindiendu calulu cazacului de códa, l'au dusu

impreuna cu cavalerulu celu incalecà, capitanulu si pahontii la politia, unde credemu ca li se va aretá, ca legile si dispositiunile statului nostru trebuie respectate de orice moritoriu, fia acel'a soldatu séu chiaru si capitanu alu vitezei armate russe. Dovedile de buna portare, ce au datu pana acum in tiéra la noi nu numai simplii soldati ci chiaru si oficierii armatei russe, ne silescu a ne formá o idea trista despre modulu, cumu voru aplicá totu acesti oficieri constitutiunea in Bulgari'a si cumu voru ferici nobilii fii ai nordului si bunii nostri aliati acea tiéra.

(A V - a adunare gen. a institutului „Albin'a" din Sibiiu) avendu locu Marti in 12/4, éta resultatulu operatiuniloru de pe anulu espiratu 1877, precum l'a constatatu reportulu si datele directionale: S'a lucratu cu capitalu de 828.605 fl. 30 cr., in care capitalu se cuprinde fondulu actionariloru cu 300.000 fl.; fondulu de reserva cu 15.648 fl. 56 cr.; depuneri pentru fructificare 431.083 fl. 90 cr.; scl. — S'a realisatu castigu brutto de 79.229 fl. 68 cr. Din acestu castigu brutto s'au solvitu interesse deponentiloru, creditoriloru si fonduriloru speciale 27.068 fl. 88 cr., mai departe contributiune 5195 fl, 46 cr.; spesele administratiunii 12.028 fl. 76 cr.; amortisatiuni 1686 fl. 34 cr.; astfeliu remanendu castigu curatu de 33.150 fl. 24 cr. Din acestu castigu curatu se impartu 27.000 actionariloru cá dividenda de 9%; 1825 fl. 2 cr. fondului de reserva; 2920 fl. 2 cr, tantiem'a directiunii, directorului si oficialiloru; 365 fl. pentru scopuri de binefacere, anume reuniuniloru de sodali din Brasiovu, Sibiiu si Lugosiu; 1140 fl. 20 cr. se trecu in contulu profitului pe anulu urmatoriu 1878.

(O crima oribila.) Mercuri, in 1/13 Martiu pe la 8 óre sér'a individulu Tanase Jelescu, — scrie „Curierulu"-Balassanu din Iasi, — fiiulu lui Panu Jelescu, bulgaru din Tatarasi, s'a facutu culpabilu de unu duplu asasinatu. Dér' éta faptulu cu tóte amenuntele sale: Tanase Jelescu luase de soçia pe jun'a Nastasi'a, fiic'a lui Criste Dim'a Panu. Elu posedea óresi-care avere si cu zestrea dela femei'a s'a facuse aprópe de vreo 1000 galbini. In locu de a cautá se mérga cu comerciulu inainte pentru a'si spori capitalulu, elu se dedù la totu feliulu de desfrenari. Nevast'a s'a, vediendu ca'i resipesce averea si temendu-se a nu remané pe strade lipsita de ori-ce midiulóce, alerga la advocatulu Alecs. Dabij'a si'lu róga se o primésca cá servitória in cas'a s'a si totodata se staruie la trib. pentru a obtiené divortiulu. Tribunalulu n'a gasitu casu de divortiu si a condamnatu pe soçia a se intórce la soçiulu ei. Acést'a a fostu in cursulu septemanii trecute. Dupa doue dile inse ea fugi érasi la d. Dabij'a. Mercuri sér'a Tanase Jelescu, voindu a'si resbuná, se inarma cu unu cutitu mare si se duse la d. Dabij'a. Aici gasi numai pe soçi'a acestui'a, care 'lu dede afara. In momentulu de a esi zari pe soçi'a s'a intr'o alta odaia, si rapediendu-se asupra'i, 'i dede mai multe lovituri de cutitu, in urm'a caror'a cadiù mórta. Dn'a An'a Vasiliu, mósi'a proprietariés'a, care locuesce aceeasi casa, audiendu sgomotulu, a aiergatu si a inceputu a face observatiuni criminalului; elu 'i taia man'a dintr'o lovitura mai dandu'i si a dou'a la capu, care o culcà la pamentu. Dn'a Vasiliu se afla in spitalu si este in mare periculu. Doctorii au trebuitu a-i taiá man'a mai de susu de cumu o taiase criminalulu, care chiaru din acelu momentu s'a facutu nevediutu. Politi'a avertisata a adusu imediatu la façi'a locului siése doctori si pe ministrulu publicu. Politi'a urmaresce pe criminalulu si credemu, ca nu va intardiá a pune man'a pe elu.

(Cine va plati datoriele Turciei?) La Neapole a avutu locu la 6 Martiu unu meetingu alu possessoriloru de renta turcésca, la care au asistatu mai multi bancheri de frunte. Presiedinte a fostu comandorulu Salvatore Cummino. Este naturalu, cá acei'a, cari si-au bagatu banii in charthii turcesci, acuma se fia fórte ingrigiati. D. Betocchi luandu cuventulu a desfasiuratu starea lucrului, a vorbitu de financiele turcesci de imprumuturi, de peripetiele loru, de promissiunile facute dér' niciodata tienute, de obligatiunea ce-o are guvernulu de a aperá interessele italiane vis-à-vis de Turci'a. Adunarea a subsemnatu dupa acestu discursu unu memoriu catra ministrulu de esterne si a primitu o ordine de di, in care se dice: „Possessorii italiani de titiluri turcesci adunandu-se spre a invitá pe guvernulu italianu a le aperá interessele cu ocasiunea pacei presente dintre Russi'a si Turci'a; considerandu, ca este unu principiu generalu de dreptu, recunoscutu de tóte natiunile, ca datori'a publica generala a unui statu remane hypothecata pe veniturile si pe intregu teritoriulu statului, si ca nici o parte nu póte fi cedata fora cá noulu statu cessionariu se accepte o parte proportionala a datoriei; dupa ce au ascultatu lectur'a memoriului redigeatu de comitetu, decidu cá memoriulu se se tramitia guvernului, in asteptare, ca acest'a singuru séu in unire cu guvernulu Franciei si alu Angliei va aperá la conferentia si in afara interessele possessoriloru italiani de titluri turcesci."

(Beutorii de sange.) De catuva timpu frumósele anemice (cari au sange prea puçinu) din New-York urméza pe intrecute o cura, care consta in a bé sange de alu animaleloru ce se taie la macelarii. Sangele se bé in momentulu, candu se taie vitele. Doctorii dau de preferintia sangele de bou. De diminétia, se vedu trasuri elegante oprindu-se la abatoriu. O mana micutia si bine imanusiata da unu paharu de argintu macelariului, care se presinta; elu ilu aduce plinu de unu sange fumegandu, frumós'a ilu bé deodata si pléca. „Mi se pare, ca beau lapte caldu" dicea un'a din ele. Unele urméza acestu tratamentu c'o deosebita placere si nu se mai potu lasá de obiceiulu de a bé sange. Acestu tratamentu e urmatu si de barbati, adeca de tóte persónele slabite. Unii pretindu, ca obiceiulu de a bé sange póte deveni vetematoriu, influentiandu asupr'a temperamentului si facundu-lu crudu. Observatiunile facute de medici pana acum nu confirma aceste pretensiuni, cari, pana la noue descoperiri, trebue lasate in numerulu prejudecatiloru si alu legendeloru poporare. „Drb."

(Casu de mórte.) In comun'a Catielulu-romanescu a repausatu in 12 Martiu st. n. dn'a Iulian'a Bocsi'a nasc. Gyulai Munteanu, soçi'a dlui Simeonu Bocsi'a parochu in comun'a Catielului-rom. si archidiaconu emer. Repausat'a a fostu unu modelu de femeia brava romana. Fiai tierin'a usióra!

Sciri ultime telegrafice.

Vien'a, 19. Martiu. „Polit. Corr." aduce sciri din Petersburg, cari dicu, ca relatiunile dintre Russi'a si Angli'a au luatu earasi unu caracteru amenintiatoriu.

. Delegatiunea ungara a primitu unanimu creditulu de 60 milióne. Contele Andrásy a dise, ca cabinetulu din Petersburg au declaratu apriatu, ca va impartasi poteriloru tóte punctele pacii inainte de a se aduná congressulu; prin urmare i se va dá ocasiune fiacarei poteri de a se pronuntiá asupra puncteloru, cari le crede a fi de interessu europeanu. Andrásy dise, ca se simte prea onoratu de increderea lui Bismarck si ca déca congressulu ar' avea se ié numai la cunoscintia conditiuni faptice ale pacii nu ar' fi primitu Bismarck presiedinti'a. Relatiunile dintre Austro-Ungari'a si Germani'a voru fi mai bune. Relativu la situatiunea de façia, dise Andrásy, ca pana acuma nu s'a sacrificatu unu singuru interessu alu monarchiei: pana acuma e inca sperantia, ca se voru poté aplaná diferintiele intre deosebitele state. („Kr. Ztg.")

Ajutorie pentru raniti.

Lugosiu, 18 Februariu 1878.

Onorate dle Redactoru! Luptele, care au decursu din partea braviloru ostasi romani din Romani'a contra Semilunei pentru a-si salvá patri'a ingrasiata „cu sange de eroi", m'au indemnatu a dou'a óra a contribui si a colectá dupa potintia dela marianimosii oferitori din Lugosiu 58 fl. si 40 cr. v. a. (séu in bani de Romani'a 117 lei), 2 panzaturi (masaie), 2 stergatóre si o servieta pentru bravii ostasi raniti pe campulu de lupta, precumu se póte vedé din aicia alaturat'a „lista de contribuire".

Acésta suma d'impreuna cu panzele numite am tramis'o on. societati „Crucea rosia" in Bucuresci cu datulu de 6 Febr. st. n. a. c., despre care am primitu aici alaturata recipissa sub Nr. 972 pe leuga urmatórea epistóla in copia alaturata.

Dreptu aceea spre rectificarea subscrisei façia de maranimosii contribuitori me rogu se binevoiti a dá locu in colonele stimatului d-vóstre diurnalu, precumu listei de contribuire a marianimosiloru oferitori, asia si a recipissei si a epistolei dela on. societate „Crucea rosia".

Remanu cu deosebita stima

Lucreti'a Munteanu.

List'a de contribuire pentru ostasii romani raniti din Romani'a: Livi'a Besanu 2 fl., N. 1 fl., Sofi'a Bordanu 1 fl., Sidoni'a Maioru 4 fl., Corneli'a Brediceanu 5 fl., Etelc'a Martinescu 2 fl., Ros'a Hatiegu 2 fl., Emili'a Cosgari'a 2 fl., Paulin'a Radulescu 4 fl., Nicolau Munteanu 5 fl., Lucreti'a Munteanu 2 fl., 2 mesaie, 2 stergatórie si unu servietu, Mari'a Onia 50 cr., Hortensiu Muntenescu 2 fl., Sofi'a Vladu-Radulescu 1 galbenu austriacu, Mari'a Miescu 2 fl., Mari'a Nedelcu 2 fl., An'a Pesteanu 2 fl., Elen'a Frantiu 1 fl., Mari'a Iurc'a 1 fl., Mari'a Ioanoviciu 1 fl., Iuliu Opr'a 50 cr., Petru Arjoc'a 30 cr., Iulian'a Pervu 50 cr., Pavelu Popoviciu 50 cr., Elen'a Dobrei 50 cr., Nicol'a Petroviciu 40 cr., Mitratje Pescariu 30 cr., Ioanu Sim'a 20 cr., Persid'a Ignea 1 fl., Nicolau Iovanescu 2 fl., Ioanu Fóle 40 cr., Ev'a Miutiu 1 fl., Filipu Paulescu 1 fl., Ioti'a Lupu Mare 60 cr,, Susan'a, soçi'a lui Alesandru (Cuza) Vasilie 1 fl., Athanasie Chir'a Popoviciu 1 fl., Adolfu Schwarz 20 cr. Sum'a 52 fl. 80 cr. si 1 galbinu austr. dela dn'a Sofi'a Vladu-Radulescu si 2 mesaie, 2 stergatórie si 1 servietu dela dn'a colectanta Lucreti'a Munteanu.

Lugosiu, in 5 Februariu 1878.

Lucreti'a Munteanu,
colectanta si contribuitóre.

Societatea „Crucea rosia" din Romani'a. Comitetulu centralu Nr. 250. Bucuresci, 1878 lun'a Februarie 2. Dómnei Lucreti'a Munteanu, Lugosiu. Dómna mea! Primindu sum'a de lei 117, ce ati binevoitu a mai aduná pentru ajutoriulu soldatiloru romani raniti si tramisa cu epistol'a d-vóstre dela 6 Februariu st. n.; am onóre a ve inaintá recipiss'a Nr. 972. — Profitandu de acésta ocasiune spre a ve esprimá viuele nóstre multiumiri pentru concursulu ce ati binevoitu a ne dá, si a ve roga se binevoiti a primi asigurarea prea osebitei mele consideratiuni. —

Presiedintele Dimitrie Ghic'a m. p.

Nr. 972 recepissei. Societatea „Crucei rosie" din Romani'a.

Subscriere pentru ajutoriulu ranitiloru. Dn'a Lucreti'a Munteanu din comun'a Lugosiu. Lei Un'a suta sieptesprediece (in 58 fl. si 40 cr.) se certifica de noi primirea sumei aretate mai susu.

Anulu 1878, lun'a Ianuariu 31.

Cassieriu: Tacu Dimitrescu.

Clusiu, in 16 Februariu 1878.

Stimate dle Redactoru! In favórea ostasiloru raniti in lupt'a din Orientu am deschisu si eu subscris'a o collecta, pe calea careia, dupa cumu aréta aci alaturat'a lista, au incursu o suma de 114 fl. 50 cr. bani si 3 chil. 800 gr. scame si panzaturi. Pentru cuitarea binevoitoriloru contribuenti ve rogu se dati publicitatii in pretiuit'a-ve fóia list'a aclusa. Totodata pentru rectificarea mea am onóre a ve aclude aci si recepissele, prin care aceste oferte s'au espedatu la loculu destinatiunei loru, societatiei „Crucea rosia" in Bucuresci. Primesce dle Redactoru s. c. l.

Carolin'a Coroianu nasc. Popu.

List'a colecteloru pentru ajutorarea romaniloru raniti in resbelulu pentru independentia in Orientu: Anani'a Popu, protopopu din Morlac'a 20 fl., Iuliu Coroianu, advocatu din Clusiu 10 fl., Carolin'a Coroianu, soçia lui 10 fl., Daniele Gallu, proprietariu in Secueu 10 fl., dn'a Iustin'a Gallu 10 fl., dsiór'a Victori'a Gallu 5 fl., Corneli'a Gallu 5 fl., Iosifu Savu, preotu in Visiagu 5 fl., soçi'a lui Regin'a Savu 5 fl., Aureliu Unguru, posesoru in Secueu 1 fl., Gregoriu Darabanu, notariu in Feketetó 2 fl., Gregoriu Bicanu, preotu gr.-cath. in Bociu 2 fl., Ioane Papiu, preotu gr.-c. in Mergeu 2 fl., Vasiliu Metea, preotu gr.-or. in Butene 2 fl., Artemie Codarcea, protopopu in Askileu 2 fl., Ilie Lungu, preotu gr.-or. in Sebesiu-mare 1 fl., Amfilochiu Popu, preotu gr.-or. in Molosigu 1 fl., Arone Rezeiu, preotu gr.-o. in Ciucea 1 fl., S. Pinte in Clusiu 1 fl., Nicolau Suru, docente in Visiagu 1 fl., Georgiu Bodea, adj. notariale in Fildu 1 fl., Ioane Cristea, adj. la not. publ. in B.-Hoedinu 1 fl, Em. Muceanu, docente in N.-Almás 1 fl., Petru Papu, docente in Secueu 1 fl., Ioachimu Lukács, docente in Morlac'a 1 fl., Georgiu Boka, docente in Fildu 1 fl., Petru Olariu, docente in Hodisiu 1 fl, Ioanu Puris, docente in Fildu med. 1 fl., Nicolau Pentea 1 fl., Andreiu Stirbu 1 fl., N. N. 1 fl., dn'a Iulian'a Marincasiu, preotesa rom. in Buciumi 1 fl., Georgie Lucaciu, jude com. in Morlac'a 1 fl., Ioane Andreiu, preotu in P.-Szt.-Mihály 1 fl., Nicolau Rosc'a, preotu in Fildu 50 cr., Florianu Petranu, preotu in N.-Almàs 1 fl., Curatorele din P.-Sz.-Mihály 1 fl., N. N. 1 fl., dn'a Clar'a Maniu nasc. Coroianu 1 chilogr. 800 gr. scame fine, Veronic'a Popu nasc. Baritiu 2 chilogr. scame, 3 bucati panzaturi. Sum'a 114 fl. 50 cr. v. a. bani si 3 chilo 800 gr. scame si 3 bucati panzaturi.

Carolin'a Coroianu nasc. Popu,
colectanta.

Cursulu la burs'a de Vien'a

din 19 Martiu st. n. 1878.

5% Rent'a charthia (Metalliques) . . .	61.85	Oblig. rurali ungare .	75.—
5% Rent'a-argintu (imprumutu nationalu) .	65.65	„ „ Banat-Timis.	77.—
Losurile din 1860 .	110 50	„ „ transilvane .	78.25
Actiunile bancei nation.	794.—	„ „ croato-slav.	84.50
„ instit. de creditu	228.50	Argintulu in marfuri . .	106.25
Londr'a, 3 luni. .	119.75	Galbini imperatesci .	5.62
		Napoleond'ori . . .	9.57
		Marci 100 imp. germ. .	58.80

Editoru: Iacobu Muresianu.
Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Muresianu.
Tipografi'a: Ioane Gött si fiiu Henricu.